

PAASTUAJA III PÜHAPÄEV A AASTAL

(Esimene lugemine 2Mo 17:3-7)

Lugemine teisest Moosese raamatust:

Neil päevil oli rahval janu vee järele ja rahvas nurises Moosese vastu ning ütles: “Miks ometi tõid sa meid Egiptusest siia? Meid, meie lapsi ja meie loomi siia janusse surema.” Aga Mooses hüüdis Issanda poole ja ütles: “Mida ma pean selle rahvaga tegema? Vähe puudub, et nad viskaksid mind kividega surnuks!” Ja Issand ütles Moosesele: “Asu rahva etteotsa ja võta endaga mõned Iisraeli vanemad, võta kätte oma sau, millega sa löid Niiluse jõge, ja mine. Vaata, mina seisan seal sinu ees Hoorebi kaljul. Löö oma sauaga vastu kaljut, siis hakkab sealt vesi voolama ja rahvas saab juua.” Ja Mooses tegi nõnda Iisraeli vanemate nähes, ning ta pani sellele paigale nimeks “Massa ja Meriba” (kius ja riid), Iisraeli rahva riiuasja pärast, et nad olid Issandat proovile pannud ja öelnud: “Kas on siis Issand meie keskel või ei ole.”

See on Jumala Sõna.

(Vastulaul Ps 95:1-2.6-7c.7d-9 R.7d.8a)

R: Kui te kuulete Issanda häält, ärge paadutage oma südant.

Tulgem, hõisakem Issanda ees,
rõkakem rõõmust oma päästekalju poole!

Tulgem tema palge ette tänamisega,
laulgem temale kiituselaule.

R:

Tulge, kummardagem ja põlvitagem,
heitkem silmili Issanda, oma Looja palge ette.

Sest tema on meie Jumal ja meie tema karjamaa rahvas,
tema lambad, keda ta juhib oma parema käega.

R:

Täna, kui te kuulete tema häält, ärge paadutage oma südant,
nii nagu Meribas, nagu Massa päeval kõrbes.

Seal teie esiisad kiusasid mind ja panid mind proovile,
kuigi nad said näha minu vägevaid tegusid.

R:

(Teine lugemine Ro 5:1-5)

Lugemine püha apostel Pauluse kirjast roomlastele:

Vennad, me oleme usust õigeks saanud, ja nüüd on meil rahu Jumalaga meie Issanda Jeesuse Kristuse läbi. Temas me oleme armule ligi pääsenud, ja selles armus me püsime ning oleme uhked oma lootuse üle, et me saame Issanda kirkusele vastu minna. Aga lootus ei jäta häbisse, sest Jumala armastus on välja valatud meie südameisse Püha Vaimu läbi, kes meile on antud. Kristus on surnud meie eest juba siis, kui me alles nõdrad ja jumalatud olime. Vaevalt läheks keegi surma kasvõi õige inimese eest – kuigi hea inimese eest julgeb mõni oma elu kaalule panna. Jumal on aga meile nõnda oma armastust üles näidanud, et Kristus on surnud meie eest siis, kui me alles patused olime. See on Jumala Sõna.

(Salm enne evangeeliumi Jh 4:42.15)

Issand, Sina oled tõeline maailma Lunastaja,
Anna meile seda eluvett, mille järele me januneme.

(Evangeelium Jh 4:5-42)

Lugemine püha Johannese evangeeliumist:

Sel ajal jõudis Jeesus ühe Samaaria küla juurde, mida hüüti Süükariks. Küla oli selle põllu lähedal, mille Jaakob oli andnud oma pojale Joosepile. Seal oli ka Jaakobi allikas. Jeesus oli teekäimisest väsinud ja istus allika äärde jalgu puhkama. See oli keskpäeva ajal kuuendal tunnil.

Sel ajal tuli Samaaria külast naine Jaakobi allikale vett ammutama. Jeesus ütles talle: “Anna mulle juua!” Aga tema jüngrid olid läinud külasse toitu ostma. Saamaaria naine vastas: “Kuidas sina, kes sa oled juut, küsid juua minu – samaaria naise käest? Juudid hoiavad end ju samaarlastest eemale?” Jeesus kostis: “Kui sa ainult teaksid Jumala andi ja seda, kes see on, kes sulle ütleb: “Anna mulle juua!”, siis sa paluksid teda ja tema annaks sulle eluvett.” Naine ütles talle: “Isand, sul ei ole ämbrit ja kaev on sügav. Kust võtad sa selle eluvee? Kas sina oled siis suurem kui meie isa Jaakob, kes andis meile selle kaevu, jõi sellest ise, samuti tema pojad ja loomad!” Jeesus kostis talle: “Igaüks, kes joob seda vett, januneb jälle. Kes aga iganes joob seda vett, mida mina talle annan, see ei tunne enam iialgi janu, sest vesi, mida mina talle annan, saab tema sees vulisevaks allikaks.”

Naine ütles talle: “Isand, anna mulle seda vett, et ma ei januneks enam ega peaks käima siit üha vett ammutamas!” Jeesus ütles talle: “Mine, kutsu oma mees ning tule siia tagasi!” Naine vastas: “Mul

ei ole meest.” Jeesus vastas: “Sul on õigus, kui sa ütled “mul ei ole meest”, sest kuigi sul on olnud viis meest, ei ole see, kellega sa praegu elad, sinu oma mees. Selles oled sa tõtt rääkinud.”

“Ma näen, et sa oled prohvet, isand!” ütles naine temale, “meie esiisad kummardasid Jumalat sellel mäel, aga teie ütlete, et Jeruusalemm olevat see paik, kus tuleb Jumalat kummardada.” Jeesus ütles talle: “Naine, usu mind, et tuleb tund, mil te ei kummarda Isa ei sellel mäel ega Jeruusalemmas, sest teie kummardate, mida te ei tea, meie aga kummardame, mida me teame, sest lunastus tuleb juutidelt. Kuid tund tuleb ja ongi juba käes, mil õiged Jumala kummardajad austavad Isa vaimus ja tões, sest ka Isa otsib neid, kes teda niiviisi kummardavad. Jumal on Vaim, ja need, kes teda kummardavad, peavad teda austama vaimus ja tões.” Naine ütles talle: “Ma tean, et tuleb Messias, keda hüütakse Kristuseks, ja kui ta tuleb, siis kuulutab ta meile kõigest.” Jeesus ütles talle: “See olen mina, kes ma sinuga räägin.”

Sel ajal jõudsid jüngrid tagasi ja panid imeks, et Jeesus kõneles samaaria naisega. Ometi ei öelnud keegi: “Mida sa temast tahad?”, või “Miks sa temaga räägid?” Aga naine jättis oma veenõu sinnapaika, läks külasse tagasi ja ütles inimestele: “Tulge, vaadake inimest, kes ütles mulle, mida kõike ma olen teinud, pange tähele, kas tema ei ole viimati Messias?” Ja rahvas tuli külast välja Jeesuse juurde.

Vahepeal ütlesid jüngrid talle: “Rabi, võta, söö!” Aga tema kostis neile: “Minul on rooga, mida teie ei tunne.” Siis arutasid jüngrid omavahel, kas on keegi talle juba süüa toonud. Jeesus ütles neile: “Minu roog on see, et ma teen oma Isa tahtmist, kes mind on läkitanud, ja viin tema töö lõpule. Ütleb ju igaüks: veel neli kuud, siis tuleb viljalõikuse aeg. Aga mina ütlen teile, tõstke oma silmad ja vaadake, põllud on juba valmis lõikuseks. Nüüd saab lõikaja palga ja kogub vilja igaveseks eluks, et niihästi külvaja kui lõikaja saaksid rõõmustada. Sest õige on see: üks külvab ja teine lõikab. Ning mina läkitan teid lõikama seda, mille kallal teie ei ole vaeva näinud. Teised on vaeva näinud, ja teie tulete ja koristate nende vaeva vilja.”

Aga paljud samaarlased sellest külast uskusid naise sõna kaudu, kes tunnistas: “Tema teadis mulle rääkida kõigest, mida ma olen teinud.” Ning samaarlased tulid tema juurde ja palusid tal külas peatus teha, ja Jeesus jäi nende juurde kaheks päevaks. Aga tema sõna läbi hakkas uskuma veel enam inimesi. Nad ütlesid naisele: “Me ei usu enam sinu sõnade peale, vaid kõige pärast, mida me oleme ise tema käest kuulnud ning me teame, et tema on tõesti maailma Lunastaja.”

See on Issanda Sõna.

Sissejuhatus

Armsad õed ja vennad, me oleme oma elus palju õppinud ja arvame, et mida me oleme õppinud, seda me ka teame. Kuid tegelikult peaksime panema tähele ka seda, kuidas maailm meie ümber muutub, ning kui kiiresti on kunagi absoluutsena tundunud teadmised ja tõed uute teadmiste surve all kõikumale löödud.

Teadus areneb, üha tehakse uusi avastusi ja leiutatakse uusi masinaid; kuid areng toimub ka teaduse pahupoolel: relvad muutuvad üha tapvamateks ja alatud poliit tehnoloogiad lämmatavad demokraatia, väärastavad inimese õigusi ja kohustusi. Nii ei tohiks me rahulduda vaid sellega, mida arvame end teadvat, sest elu sunnib meid aina ümber õppima, et suudaksime kaitsta igavesi tõdesid, mida teadus ei suuda kõigutada.

Me loeme patutunnistuse...

Jutlus

Armsad õed ja vennad, võib ette kujutada, kui raske oli juutidel mõista Jumala ilmutust sellisel kujul nagu nad seda Jeesuse suust kuulsid. Üldiselt on just noored eriti agarad tegema midagi teistmoodi kui nende vanemad, ja ka Jeesus oli siis ju vaevalt meheikka jõudnud, kui ta kuulutama hakkas – üks talle tehtud etteheidetest nii ka kõlas: "Sina ei ole veel viiekümne-aastanegi, ja tahad olla näinud Aabrahami?" (Jh 8:57)

Kui me läbi kogu ajaloo jälgime nooremate inimeste loomingulisust, siis sageli väljendub see pigem milleski välispidises: riidemoes, muusikas, stiilis – milleski, kus pole esikohal mitte pikka haridusteed ja järjepidevat tööd eeldavad leiutised, vaid mäng, mis annab tulemuse kiire rahulolu näol.

Pigem teenivad nooruse eneseotsingumängud laiemas plaanis seda eesmärki, et vanemad ettevõtlikud inimesed saaksid noorte rumaluse ja pinnapealsuse arvelt oma rikkust kasvatada. Näiteks kui hipiajastul oli moes käia kulunud ja auklikes teksapükstes, siis hakkas tööstus otsekohe auklikuks kulutatud riideesemeid valmis kujul müüma... ja nii muutus protestirüü – mis pidi tooma esiplaanile noore inimese vabaduse ja isikupära – varsti peaaegu et kohustuslikuks koolivormiks. Noori on kerge manipuleerida, ja ikka üritab ärimaailm sisse tuua mingi uue trendi, mis sunnib noorukeid haarama rahakoti – see tähendab, oma vanemate rahakoti – järele, et osta uued riided või muud staatusesümbolid, sest ilma nendeta sa ei ole ju keegi...

Osa oma rumalusest saavad noored vanema põlvkonna silmis muidugi andeks, sest ka vanemad ise on kunagi noored olnud ning mõistavad oma laste ängi ja hirmu jääda kaaslaste pilgata. Tõelise, murettekitava konflikti põlvkondade vahel põhjustavad aga hoopiski need arengud, mille puhul vanemad inimesed märkavad allakäiku – märkavad, kuidas noorte käitumine hakkab tõsiselt kahjustama nii neid endid kui kogu ühiskonda. Niisugused arengud tekivad eriti neil aegadel, kui maal valitseb rahu, kui inimesed ei pea võitlema leivatüki pärast, kui meelelahutus võib muutuda elu eesmärgiks ja sisuks. Viimasele suurele sõjale järgnenud ajastust tunneme mitmeid sarnaseid nähtusi, nagu näiteks rockilõngused, biitnikud, hipid, punkarid, emod või muud sarnased noorteliikumised, mis vahel muutusid ka vägivaldseks, nagu näiteks skinheadid ja hooliganid.

Umbes sarnasest vaatenurgast võisid Jeesust näha ka variserid, kellel oli raske endale tunnistada, et noore inimesena üles astunud Jumala Poeg sai maailmast paremini aru kui nemad kõigi oma teadmiste ja elukogemusega. Jeesuse ambitsioon tuletada juudi rahva usust universaalne religioon oli paljudele tolleaegsest vanemast põlvkonnast täiesti üle mõistuse.

Tõde ära tunda ei olegi võibolla alati nii raske. Mõnda tõtt saame kuulda ju isegi lapsesuust, kes julgeb selle välja öelda. Kuid on väga suur vahel sellel, kas me ainult teame tõde või me ka elame selle kohaselt; ning veel suurem väljakutse on viia tõde laiade massideni, nii et see muudab midagi paremuse poole kogu ühiskonnas.

Evangeeliumist saame teada, kui raske see ülesanne tegelikult oli: Jeesus teadis ette, et inimesena ei saa tema missioon lõppeda millegi muu kui ristisurmaga. Ja juutide ülemad ei osanud ka paraku midagi paremat välja mõelda, sest Jeesuse poolt välja öeldud tõed saatsid kogu inimkonna palju pikemale rännakule kui üks põlvkond oleks suutnud seda läbida.

Armsad õed ja vennad, see rännak kestab ikka veel, kuigi üsna väikeste edusammudega. Viimasest ajast võiks ehk küll nimetada üht tõeliselt positiivset arengut: nimelt, et tubakasuitsetamine on tõesti suudetud lühikese ajaga tõrjuda ühiskonna äärealadele, nii et avalikud ruumid, söögikohad ja rongivagunid ei ole enam otsast otsani täis suitsetatud. Juba see fakt tunnistab, et muutused paremuse poole on võimalikud – kui me vaid anname oma panuse, selgitame välja tõe, elame selle kohaselt ja teeme enda poolt kõik, et see teostuks ka ühiskonnas. Aamen.